

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Søren Søndergaard er normalt meget logisk og stringent i sin tankegang, men jeg kan ikke se rettere, end at i dag svipser det.

Hr. Søren Søndergaard brugte eksemplet om to 13-årige. Jeg vil nu hellere gøre det til to 12-årige, for den 13-årige, der kommer, kan aldrig bruge erklæringsmuligheden, fordi han er fyldt 23, inden han kan erklære sig. Lad os så sige to 12-årige. Så siger hr. Søren Søndergaard: Ja, den ene kan så erklære sig som statsborger, når han er 22, og den anden kan blive det ved naturalisation, når han er 19 år.

Det er fuldstændig korrekt. Sådan er det i dag, og sådan er det, efter at denne lov er vedtaget. Der er ikke nogen som helst ændringer i det.

Hr. Søren Søndergaard sagde på et tidspunkt, at der da ikke var nogen, der ville bruge erklæringsreglen, hvis de kunne blive det lidt hurtigere med naturalisationen. Det er muligt, men i dag har de unge rent faktisk brugt erklæringsreglen, og jeg tror også, de vil gøre det fremover.

Men det er jo da deres valg. De kan blive det. Og frem for alt ændrer dette lovforslag intet – intet – ved det regelsæt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det, det er det anstødelige, er, at et lovforslag, der bliver solgt under den betegnelse, at det skal gøre noget ved kriminelle udlændinges muligheder for at få dansk statsborgerskab, når dagen slutter, og det er vedtaget i Folketinget, stadig væk er indrettet på en sådan måde, at en person, som har den rigtige rådgivning til sin rådighed, men som også har begået en kriminalitet, via en bestemt måde at søge på kan få hurtigere dansk statsborgerskab end en, der bruger erklæring.

Det er det anstødelige ved det her.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi ingen sympati for de holdninger, der ligger bag ved beslutningsforslagene B 40 og B 42, og vi har heller ingen sympati for de rent praktiske forslag, der ligger deri med at fjerne muligheden for at opnå statsborgerskab eller indfødsret ved erklæring.

Vi synes derimod, det er helt fint, at unge mennesker kan opnå indfødsret ved erklæring. Vi mener, at det danske samfund på alle måder

skal bidrage til at gøre de unge mennesker til rigtige, samfundsstøttende danskere.

Der har desværre i den senere tid været for mange tilfælde, som ikke helt lever op til vores forventninger, måske fordi vores forventninger ikke har været helt realistiske i forhold til den indsats, vi rent faktisk har gjort for at få dem og i mange tilfælde deres forældre integreret ordentligt. Der tror jeg, vi i det øjeblikkelige samfund må have en helt anden opfattelse af, at vi skal tage mere fat omkring, at vi selv har et ansvar.

Men selv om vi så opnår det, vil der jo altid være brodne kar. Der er brodne kar i alle lejr. Det oplever vi også, at der er iblandt såkaldt rigtige danskere.

Men der har været nogle – og for mange – uheldige tilfælde i den senere tid, og derfor har vi også en sympati for det initiativ, der ligger i beslutningsforslag nr. B 36, og vi er også tilfredse med, at regeringen tager udfordringen op med lovforslaget nr. L 151, som vi derfor kan støtte.

Jeg vil ikke undlade at udtrykke vores principielle tilslutning til kritikken af tidspresset, som ligger bag den slags ting her, men i en god sags tjeneste må vi leve med det, og vi mener heller ikke, det her er mere uoverskueligt, end at vi kan finde ud af det.

Så synes jeg, vi har et andet tidsproblem. Jeg synes ikke, at den debat, der har været præget af SF's og Enhedslistens indsats i eftermiddag, bidrager til lovkvaliteten. Den tager derimod vældig meget af vores fredag eftermiddag. Det kan jeg såmænd ikke rigtig se fornøjelsen ved.

Vi kan tilslutte os L 151.

Tom Behnke (FRI):

Der er ingen tvivl om, at problemstillingen har været der længe. Problemstillingen er måske blevet mere synlig på det sidste, og det har så ført til, at regeringen og her justitsministeren har følt, at nu var det nødvendigt at stille et lovforslag.

Man kan så undre sig over, at ministeren ikke er mere fremsynet og kan imødesee de problemer, der ville komme, og så på et tidligere tidspunkt havde fremsat lovforslaget, for det virker altid sådan lidt som en hovsaløsning, når man stiller et lovforslag eller et beslutningsforslag på en konkret baggrund. Det tror jeg bestemt ikke det er. Det er det i hvert fald ikke for Frihed 2000. Vores forslag har altid været vores politik. At vi fremsætter det nu er hovedsagelig, fordi